

נוסף אליהם - ובועל השפעה רובה על הבודאים - היה האמיר אל פעור שמשכנו במלון. אדמות משלו היו לו בכפר חסאס.¹² עוד נספר עליהם בהמשך סייפורנו. עם הקמת המדינה הועברו הבודאים מהחוליה לשני יישובים: האחד ליד מגדל והשני ליד צפת.

בין הכפרים (להבדיל מהבודאים) בסביבת מטולה, כפרים נוצריים וכפרים מוסלמים-שייעים שנקרו או מתואלים, היו גם כפרים מעורבים, נוצרים ומוסלמים בכפר אחד.

מסעדה ומגידל שמס ישובים דרוזים עד היום, ובסביבות קוניינטורה כפרי הצירקסים.

نبטיה - עיר הנפה - הייתה המרכז הדתי של המוסלמים השיעים באיזור.

היה בנבטיה يوم שוק קבוע אחת בשבוע. היה זה השוק הגדול בסביבה - אפשר היה להשיג בשוק זה כל דבר נחוץ: כלי עבודה, נפות, מחרשות ערביות, קלישוני עץ לזרייה, תבאות, בהמות.

השוק היה בשטח הגורן, שטח מיושר מחוץ לעיירה שהיתה בנוייה על רכס גבעה. היינו רוכבים לשם לצרכים שונים, בעיקר לרכישת כלי עבודה.

פעם בשנה היו עורכים בנבטיה חג, يوم שני הקדושים של השיעים, עלי וחוסיין. יום אחד הגיעו לנווטיה עם קלורייסקי, כאשר שימושתו לו מלאה. הגיעו ברכיבה, ועוד מרוחק ראיינו תהלוכה שבראה צעדו נערם לבושי לבן, מגולחים במרכז ראמם. הנערם קראו קריאות והיכו על ראשם בשבריות והדם נוזל על הבגדים.¹³

התהלוכה התקדמה למרכז העיירה. שם, במספרים, הגיעו לאקסטזה אמיתית. אנחנו הסתפקנו במה שראינו.

השייעים-מתואלים היו קנאים בדתם ונבדלים ממוסלמים אחרים. לא נתנו לזר לאכול מכלי האוכל שלהם. כד המים היה הופך טמא אם שתיתת ממנו.

הפועלות הערביות היו מקבלות שכון על מטבחת, כדי לא להיטמא מגע זר. ניגיס-טמא בלשונם.

הכפרים השיעים הסמוכים למטולה היו נתונים לשלטון ה"בקים"¹⁴, שלושה אחים. בכפר הקרוב ביותר למטולה, כפר כילה, שלט הבק عبدال לטיף אל אסעד.

מחמוד בק שלט בעדיישה.¹⁵

圆满完成 בק היה הבכור בין האחים וכפרו נקרא טיביה. הוא היה האינטלייגנט ביניהם. בזמן מהפכת "התורכים העזירים" שימש כציר בפרלמנט בקושטא.